

Sense concessions

JOSEP PUJOL I COL

Primer, assumir la plena llibertat creativa; després, pagar-ne el preu i reedificar un projecte propi. Siso Coromina, ànima del grup Tarannà, ha il·lustrat aquest procés en dos discos compactes successius. *Senyals de vida* va aparèixer el 2007, gairebé sense pretensions de tenir cap finalitat lucrativa, sinó només expressiva, fins que el segell Bankrobber es va prendre seriosament aquell projecte on conviuen des del piano de Satie fins a una versió coral de *Podredumbre*, de La Polla Records, i entremig, odes i experiments.

Ara ha arribat la segona part, aquestes *Pintades d'amor i de guerra*, més cohesionades i menys brutistes, però de nou sense concessions a modes i receptaris. El preu ha pagar serà, segurament, la renúncia a les masses, però al seu autor això més aviat deu alleujar-lo. Al darrer número de la *Revista de Girona*, Coromina ha estat perfilat per Gerard Bagué com un monjo del saxo que renega de les acadè-

mies, les radiofórmules, la televisió, els clichés sonors, l'estandardització de l'art. A l'hora de les afirmacions, s'ha refiat del seu equip de confiança, el que configura el grup Tarannà, dins el qual destaquen la veu de Sabina Witt, els teclats de Carles Pedragosa i la personalitat de Coromina com a saxofonista, d'una gran versatilitat en la improvisació. El resultat és original i combatiu, no només contra el sistema musical. El disc està dedicat, entre altres, «a tots els pobles i persones que pateixen la perversitat de l'avarícia i el capital», i una de les vuit «pintades» del disc és el *Vals dels cotxes cremats*, que rememora els disturbis a les *banlieues* parisenques del 2005. En aquest disc llibertari en quasi tots els sentits, l'únic que hi desentona són les prohibicions de la SGAE.

Per a Coromina, els referents actuals del pop, del rock o fins i tot del jazz han perdut la capacitat de suggestionar-lo, per això es refia de la seva intuïció musical, així com del treball en les

TARANNÀ
Pintades d'amor i de guerra
Bankrobber.
Barcelona, 2009.

improvisacions i aportacions dels seus músics, els quals no han pas renunciat a les arrels jazzístiques. Entre les peces del disc, de durades molt heterogènies, *Et trobo a faltar* encara cabria sencera dins una emissora de ràdio, a diferència dels quinze minuts hipnòtics de *Dorm amb mi aquest son*, que acaba amb el recitat dels crèdits del disc -a hores d'ara, ja marca de la casa-. Siso Coromina demana un oïdor que es deixi convèncer tant pels vuit minuts que dura aquesta última peça com pels set de silenci que també la integren: el so i el son, l'exigència i l'aventura.

FRANCESC GUILLAMET
Maillol
Llibres de la Fulla. Brau Edicions.
Figueres, 2009.
109 pàgines.

L'empordanès Francesc Guillamet fotografia els espais vitals d'Aristides Maillol (1861-1944). El llibre és fruit de l'atracció del fotògraf per l'escultor i pintor de Banyuls de la Marenda. Conté alguns textos breus sobre l'artista en francès i català.

LLUÍS CONSTANS / ÀNGEL VERGÉS
Llegendes. La serp dels casalots i altres llegendes
Ajuntament de Banyoles.
Canseixanta.
Banyoles, 2009.

L'escriptor i investigador Àngel Vergés ha fet l'edició crítica de 21 històries aplegades pel folklorista i mossèn banyolí Lluís Constans. Amb dibuixos de Jordi Garcia, les narracions estan protagonitzades per bruixes, follets, fantasmes i dimonis.

SUSANNA CROS, MARIONA MASGRAU I ÀLEX FORASTÉ
¡Buena idea!
RBA.
Barcelona, 2009.
128 pàgines.

Les banyolines Susanna Cros i Mariona Masgrau, en companyia del sabadellenc Àlex Forasté, exploren tècniques per fer aflorar la creativitat. El llibre, originàriament en català, va guanyar el premi Esade Alumni de narrativa.